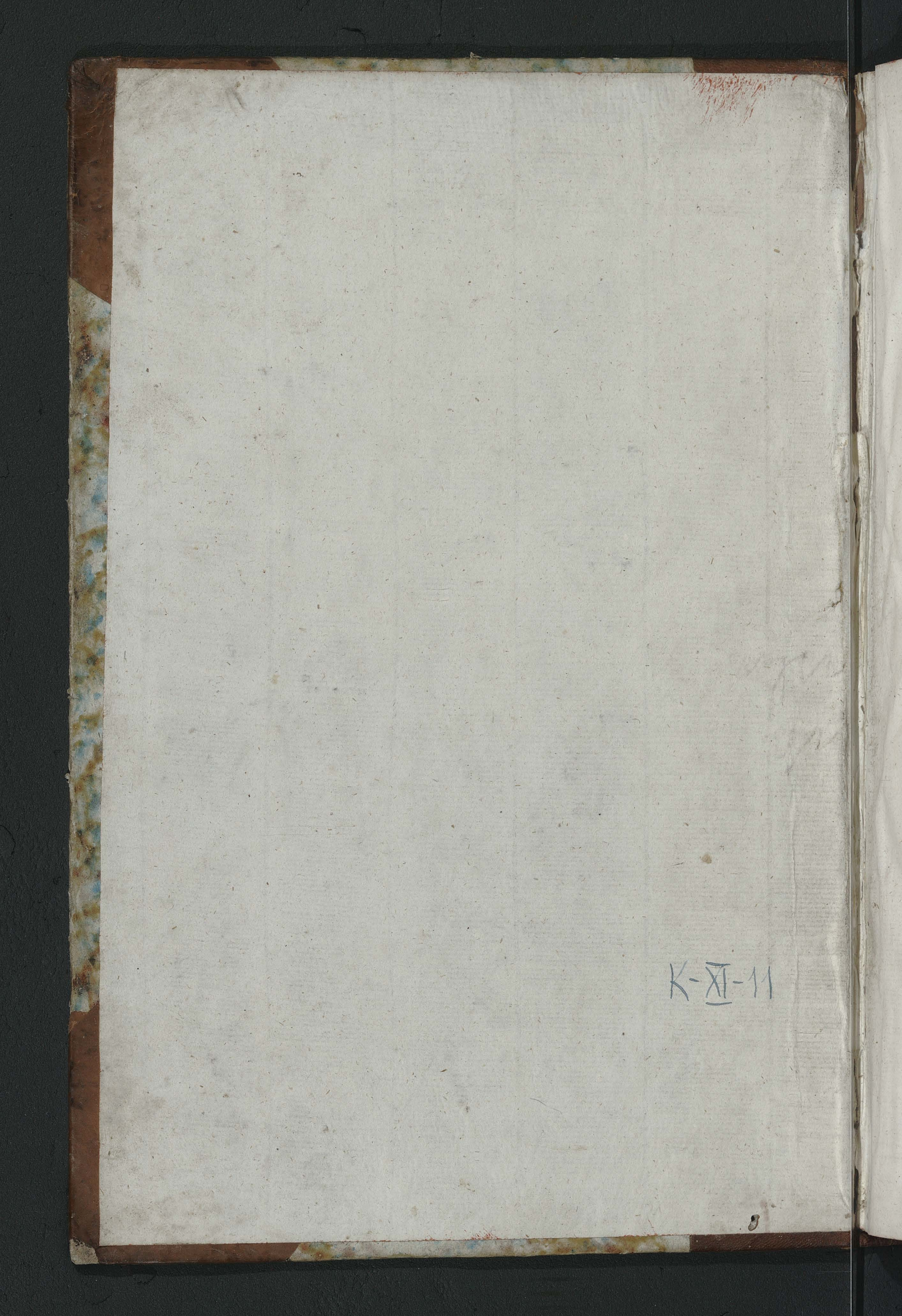
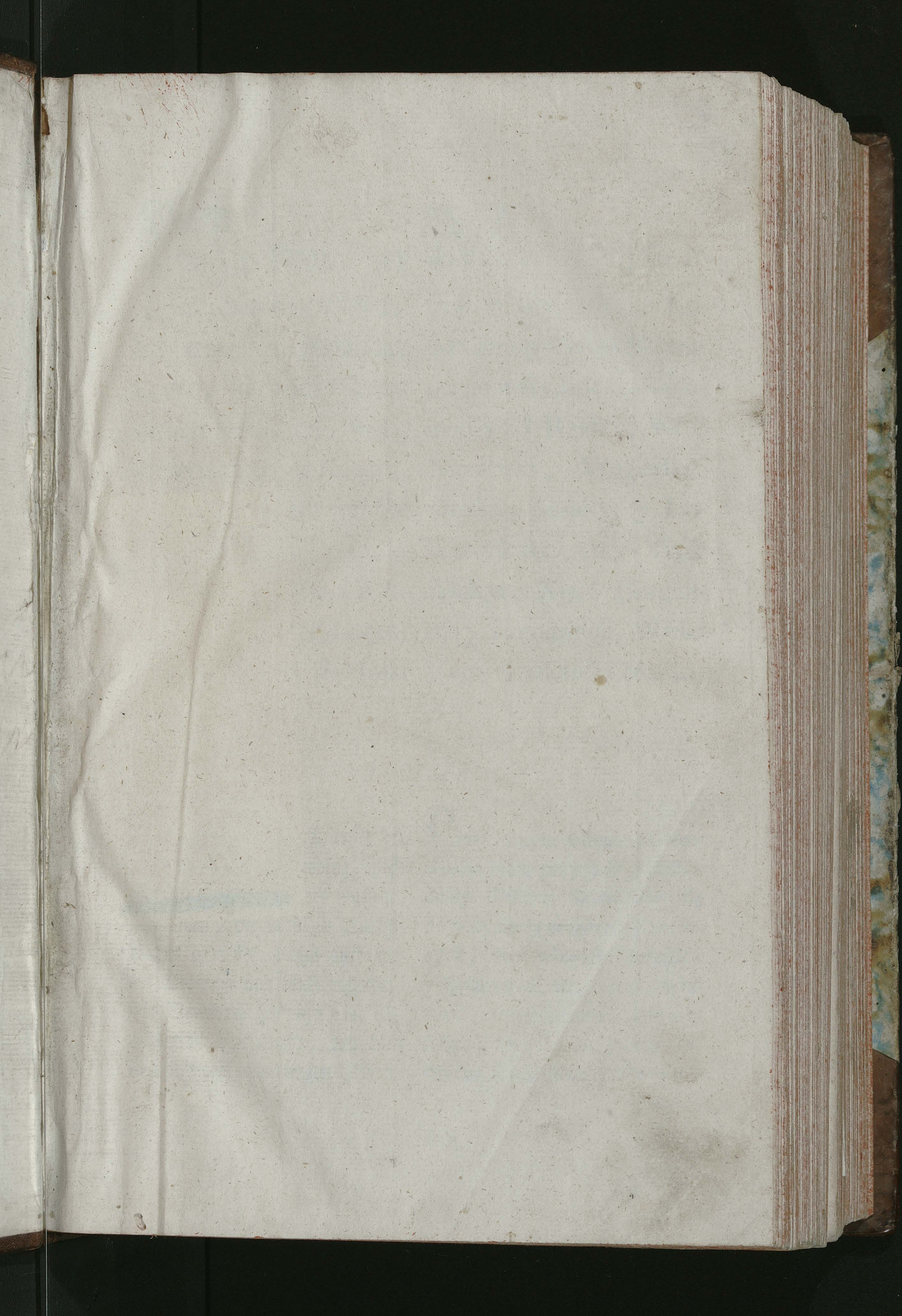
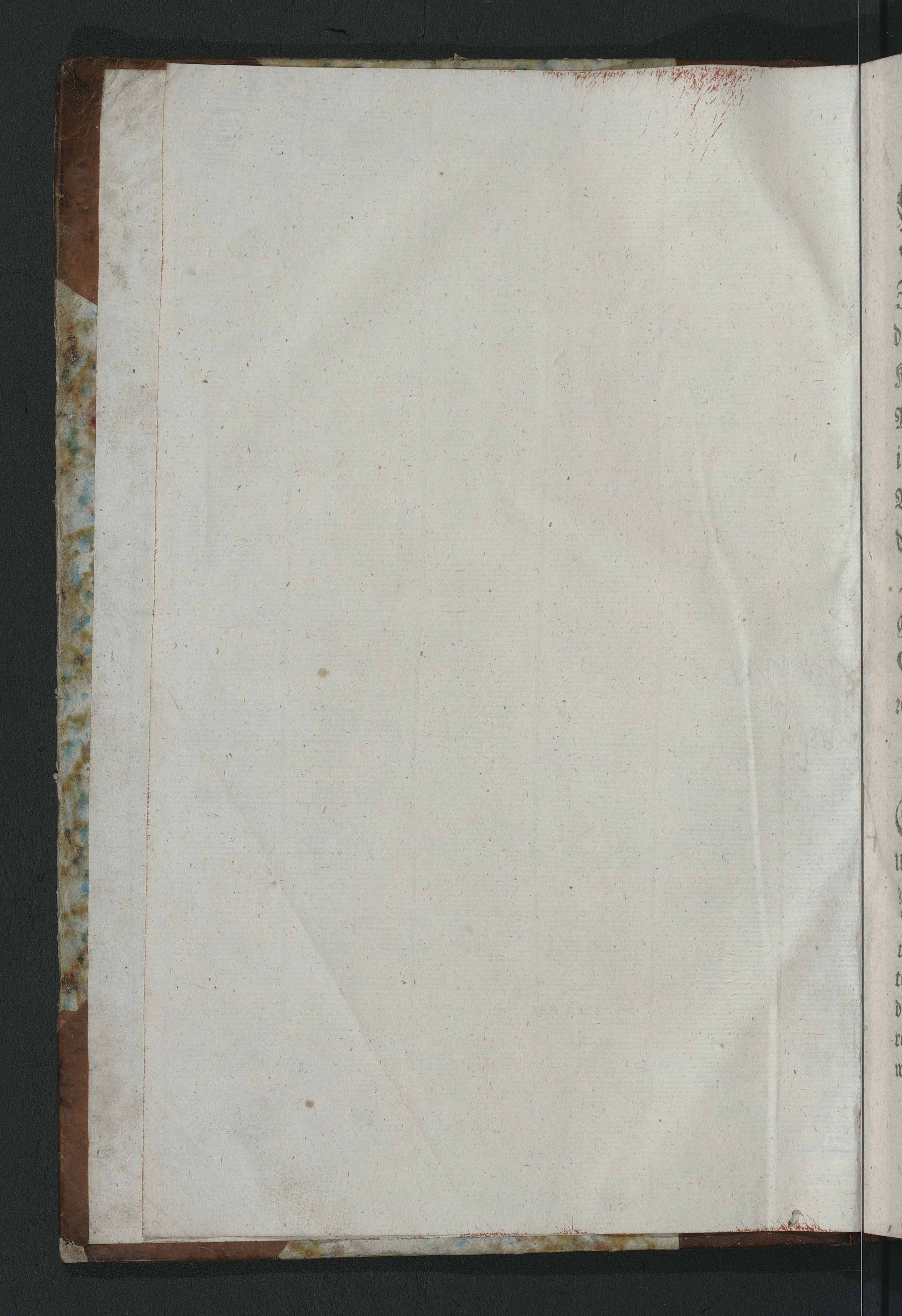

Wir Franz der Zweite, von Gottes Gnaden erwählter Römischer Kaiser, zu allen Zeiten Mehrer des Reichs, König in Germanien, zu Ungarn, Böheim, Galizien und Lodomerien 2c. Erzherzog zu Oestreich, Herzog zu Burgund und zu Lothringen, Großherzog zu Toskana 2c. 2c.

Sogleich mit dem Antritte der Uns zugefallenen Provinz Westgalizien haben Wir Uns angelegen seyn lassen, die nöthigen Vorkehrungen zu treffen, damit aller Orten Ordnung und Ruhe erhalten, das Eigenthum geschützet, die Gerechtigkeit handgehabt, und diese wohlthätigen Wirkungen Unserer

My Franciſzek Wtóry, z Bożey Łaſki Obrany Ceſarz Rzymſki, po wſzyſtkie czaſy Pomnożyciel Rzeſzy, Król Niemiecki, Węgierſki, Czeſki, Gallicyi y Lodomeryi &c. Arcy-Xiąże Auſtryi, Xiąże Burgundyi y Lotharingii, Wielki Xiąże Toſkańſki &c. &c.

Przy Samym wſtępie do Prowincyi Nam przypadłey zachodniey Gallicyi Skłoniliśmy ſię do uczynienia urządzeń potrzebnych, aby wſzędzie porządek y ſpokoyność utrzymana, własność zabieſpieczona, ſprawiedliwość zachowana, y te dobroczynne ſkutki Naſzey Pieczoło-

Sorg=

Sorgfalt über alle Klassen ohne Unterschied gleich verbreitet werden.

witości na wſzyſtkie Klaſsy bez rożnicy rozciągnione były.

Wir erwarten dagegen billig von der Erkenntlichkeit und Pflicht der sämtlichen Einwohner und Unterthanen, daß sie von ihrer Seite Unsere väterlichen Absichten erfüllen, und den auf ihr Wohl abzielenden Vorschriften den schuldigen Gehorsam zu leisten bereit seyn werden.

Słuſznie zatym oczekuiemy od powinności y wdzięczności wſzyſtkich Mieſzkańcow y Poddanych, że Ciż z ſwoiey Strony, Naſze Oycowſkie zamiary dopełnią, y przepiſom Naſzym, Ich Dobro za cel maiącym, winne okazać posłuſzeńſtwo gotowi będą.

§. 1.

Unter diesen Vorschriften sehen Wir als eine der den Umständen angemessensten und dringendsten an, durch gegenwärtige Verordnung zu untersagen, daß kein Unterthan Unserer Provinz Westgalizien, ohne von Unseren Landesbehörden dazu die Erlaubniß erhalten zu haben, auswandere, oder auch heimlich über die Gränze Unseres Landes gehe.

§. 1.

Między temi Przepisami, mamy za rzecz do okoliczności nayſtosownieyſzą y naypilnieyſzą, Ninieyſzym rozrządzeniem zakazać, aby żaden Poddany Rolnik z Prowincyi Naſzey zachodniey Galicyi, wynosić ſię bez wyraźnego nato od Krajowych Naſzych Zwierzchności pozwolenia, ani potaiemnie za granicę Krajow Naszych przechodzić nie ważył ſię.

§. 2.

§. 2.

Da es sich ereignen kann, daß Uebelgesinnte unsere Unterthanen durch Verheissungen, oder auf andern Wegen zur Auswanderung zu verleiten versuchten; so befehlen Wir allen Ortsobrigkeiten hierauf aufmerksam zu seyn, und wenn solche Verführer in ihrem Amtsbezirke betreten werden, dieselbe sogleich zu verhaften, und an das nächste Militarkommando zur gesetzmäßigen Bestrafung abzuliefern.

§. 2.

Ponieważ zdarzyć się może że Złośliwi Ludzie, Poddanych Naszych przez Obietnice lub innemi sposobami do wywędrowania nakłaniać y uwodzić będą; Przeto rozkazuiemy wszystkim Dominialnym Zwierzchnośćiom aby nato bacznemi były, y aby, gdy się tacy zwodziciele w Okolicach, do ich Urzędowania należących, pokażą, onychże natych miast łapały, y do nayblizszey Woyskowey Kommendy dla wymierzonego Prawem ukarania odsyłały.

§. 3.

Wenn Jemand, wer es immer sey, sich zur Schuld kommen läßt, der Auswanderung selbst Vorschub zu thun, oder solche auf irgend eine Art zu erleichtern, derselbe wird als ein Deserteurs = Verhehler bestraft werden.

§. 3.

Gdyby zaś Ktożkolwiek bądź, ważył się, sam do wywędrowania pomagać, albo iakimkolwiek sposobem one ułatwiać, takowy, iakby przechowuiący Dezertorow Karany będzie.

§. 4.

Dagegen wird demjenigen eine Belohnung von hundert Dukaten mit Verschweigung seines Nahmens zugesichert, der einen zur Auswanderung verführenden Ausländer oder Inländer anzeigt, wenn die Anzeige wahrhaft befunden wird.

§. 4.

Temu zaś kto zwodziciela Cudzoziemca, czy Krajowego, do emigracyi namawiaiącego doniesie, zapewnia się nadgroda ſtu Czerwonych złotych y utajenie imienia iego, ieżeli donieſienie prawdziwym się bydz pokaże.

§. 5.

Endlich werden die Obrigkeiten an den Gränzörtern alles Ernstes angewiesen, darüber zu wachen, daß Grundsassen anderer Dominien im Innern des Landes sich, ohne über ihre Verrichtungen oder Geschäfte auszuweisen, nicht an den Gränzen aufhalten; wenn sich daher dergleichen einfänden, haben sie solche ohne Verzug dem nächsten Militärkommando zur weiteren Zurückweisung an die eigene Gerichtsbarkeitsobrigkeit abzuliefern.

§. 5.

Nakoniec Zwierchnośćiom Mieyſc Nadgranicznych ſerio się zaleca, nato dać baczenie, aby Mieſzkańcy innych Dominiow y z głębi Kraju, nie zatrzymywali się przy granicach bez zdania ſprawy z zatrudnień ſwoich y z tego co tamże do czynienia mają. Gdy się więc takowi znaydą, mają bydź bez zwłoki do naybliżſzey Woyſkowey Kommendy oddani, Końcem odeſłania ichże do Właſney prawey zwierzchności.

Ge=

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien den 3. April 1796. Unserer Regierung im fünften Jahr.

Dan w Naszym Stołecznym y Rezydencyonalnym Mieście Wiedniu dnia 3. Kwietnia 1796. Panowania Naszego piątego Roku.

Franz.

Leopoldus Comes à Kollowrat,
Regis. Bohiæ Supus & A. A. prmus Cancius.

Heinrich Franz Graf von Rottenhann.

Ad Mandatum Sacræ Cæs.
Regiæ Majestatis proprium.
Leopold von Haan.

